

Dosarul nr. 2ra-154/22
2-17217269-01-2ra-04022022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – G. Stratulat
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, V. Mihaila, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tudor Aghenie, reprezentat de avocatul Iurie Alexa,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tudor Aghenie împotriva societății cu răspundere limitată „Dansicons”, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Darsimid”, cu privire la protecția consumatorului, încasarea penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Tudor Aghenie, s-a admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Dansicons”, s-a casat hotărârea din 25 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea ca nefondată,

constată:

La 08 decembrie 2017, Tudor Aghenie, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Dansicons” (în continuare SRL „Dansicons”), intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Darsimid” (în continuare SRL „Darsimid”), cu privire la protecția consumatorului, încasarea penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului investițional nr. 2400/T din 20 ianuarie 2015 privind construirea spațiului locativ, SRL „Dansicons” și-a asumat obligația de a construi spațiul locativ, apartamentul nr. XXX cu suprafață totală de XXX m.p., situat pe str. XXX, iar investitorul SRL „Darsimid” să achite costul bunului construit.

Prin contractul de cesiune a creanței din 29 ianuarie 2015, cedentul SRL „Darsimid” și-a cedat în favoarea cesionarului SRL „Dragos Prefab” drepturile de creanță ce reiese din contractul investițional nr. 2400/T din 20 ianuarie 2015 privind construirea spațiului locativ încheiat cu SRL „Dansicons”

Ulterior, prin contractul de cesiune a creanței din 30 ianuarie 2015, cedentul SRL „Dragos Prefab” a cedat în favoarea cesionarului Tudor Aghenie drepturile de creanță ce reiese din contractul investițional nr. 2400/T din 20 ianuarie 2015 privind construirea spațiului locativ încheiat cu SRL „Dansicons”

Reclamantul a menționat că prin scrisoarea din 30 ianuarie 2015 SRL „Dansicons” a confirmat că la momentul transmiterii drepturilor de creanță prețul contractului investițional nr. 2400/T din 20 ianuarie 2015 a fost achitat integral în favoarea SRL „Darsimid” și SRL „Dragoș Prefab”.

La fel, reclamantul a relevat că, deși, complexul locativ este dat în exploatare în termenul preconizat până la trimestrul III al anului 2015, SRL „Dansicons” a refuzat să-i transmită apartamentul nr. XXX cu suprafață totală de XXX m.p., din str. XXX, în posesie și proprietate, să-i elibereze actul de predare-primire a apartamentului, planul geometric și confirmarea privind achitarea integrală a apartamentului, pentru înregistrarea dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile.

Tudor Aghenie a remarcat că, la 29 martie 2016, 22 aprilie 2016 și 25 mai 2016 s-a adresat către SRL „Dansicons” cu cereri prin care a solicitat transmiterea apartamentului nr. XXX cu suprafață totală de XXX m.p., din str. XXX, sau furnizarea informației privind lipsa sau existența restanțelor pentru bunul procurat, însă, aceste cereri au rămas fără răspuns.

În opinia reclamantului, neexaminarea cererilor sale manifestă refuzul tacit al SRL „Dansicons” de a-i transmite apartamentul și de a executa obligații contractuale în termenul stabilit.

Succesiv, Tudor Aghenie a notat că, la 27 septembrie 2017, SRL „Dansicons” a semnat actul de primire-predare a apartamentului și a eliberat certificatul privind achitarea integrală a apartamentului nr. XXX cu suprafață totală de XXX m.p., din str. XXX, conform contractului investițional nr. 2400/T din 20 ianuarie 2015.

Reclamantul a indicat că din motivul neonorării de către SRL „Dansicons” a obligațiilor de a-i transmite apartamentul în termenul convenit la pct. 2.1. lit. e) al contractului investițional nr. 2400/T din 20 ianuarie 2015, i-a fost îngrădit dreptul de a folosi apartamentul, fapt ce i-a cauzat un prejudiciu. Respectiv, prin prisma art. 32 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorului, SRL „Dansicons” urmează să-l compenseze pentru încălcarea termenului stabilit pentru executarea obligației, prin achitarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de întârziere a executării obligației (01 iulie 2015 – 27 septembrie 2017) în sumă de 2 181 250,89 de euro, conform formulei 819 zile x 2 663,31 euro.

Reclamantul Tudor Aghenie a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea din contul SRL „Dansicons” în beneficiul său a sumei de 2 181 250, 89 de euro, cu titlu de reparare a prejudiciului și compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 25 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tudor Aghenie.

S-a încasat de la SRL „Dansicons” în beneficiul lui Tudor Aghenie suma prejudiciului de 5 000 de euro, conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii.

S-a încasat de la SRL „Dansicons” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 3 109,50 de lei (vol. I, f.d. 57, 62-66).

La 05 iulie 2019, Tudor Aghenie a declarat apel împotriva hotărârii din 25 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii atacate în partea respingerii acțiunii, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi prin care să fie admisă integral acțiunea (vol. I, f.d. 61, 75, 76).

La 12 iulie 2019, SRL „Dansicons” a declarat apel împotriva hotărârii din 25 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii atacate în partea admiterii acțiunii, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi (vol. I, f.d. 59-60).

În atare circumstanțe, completul constată că, la demararea căii de atac în ordine de apel, Tudor Aghenie și SRL „Dansicons” au respectat modul și termenul prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă.

Prin decizia din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de Tudor Aghenie și SRL „Dansicons”, fiind menținută hotărârea din 25 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 116, 117-123).

Prin decizia din 04 noiembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-au admis recursurile declarate de Tudor Aghenie și SRL „Dansicons”, s-a casat decizia din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și s-a trimis cauza spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (vol. I, f.d. 155-164).

Rejudecând cauza, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 30 septembrie 2021 a respins apelul declarat de Tudor Aghenie, a admis apelul declarat de SRL „Dansicons” și a casat hotărârea din 25 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, pronunțând o hotărâre nouă, prin care a respins acțiunea lui Tudor Aghenie, ca nefondată (vol. I, f.d. 207, 208-214).

În consolidarea soluției, instanța de apel a notat că raportul juridic dintre Tudor Aghenie și SRL „Dansicons”, constituit la 20 ianuarie 2015, nu reprezintă un contract de antrepriză și/sau de prestări servicii. Or, deși, contractul respectiv a fost denumit „contract investițional privind construcția spațiului locativ”, din clauzele contractului rezultă cert că executorul își asumă obligația să predea în proprietate bunul imobil executat conform planului, iar beneficiarul se obligă să achite construcția imobilului și să-l primească în proprietate.

Curtea de Apel Chișinău a considerat că contractul încheiat între părți la 20 ianuarie 2015 după natura sa este un contract cu privire la investițiile capitalului în construcția imobilului. Respectiv, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 21 și art. 32 din Legea privind protecția consumatorilor.

La 03 ianuarie 2022, Tudor Aghenie, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a declarat recurs împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și casarea parțială a hotărârii din 25 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă integral acțiunea sa (vol. II, f.d. 1-5).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că contractul de investiții în construcții nu cade sub incidența Legii privind protecția consumatorilor și că, prin prisma art. 21 din această lege, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea termenului de începere și finalizarea prestării serviciului poate fi revendicată odată cu solicitarea rezilierii contractului.

În opinia recurentului aceste concluzii ale instanței de apel se contrazic, deoarece pe de o parte s-a reținut că raportul contractului de investiții în

construcția spațiului locativ nu cade sub incidența Legii privind protecția consumatorilor, iar a doua concluzie instanța a tras-o în baza prevederilor Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003.

Recurentul a menționat că indiferent cum este intitulat contractul, raporturile sale cu SRL „Dansicons” cad sub incidența Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, or, în baza acestuia a luat naștere obligația SRL „Dansicons”, ca profesionist, să-i presteze serviciul de organizare a proiectării și efectuare a lucrărilor de construcție a apartamentului. Prin urmare, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că raporturile născute în baza contractului de investiții în construcții nu cade sub incidența Legii privind protecția consumatorilor.

La fel, recurentul a considerat greșită concluzia Curții de Apel Chișinău, precum că înainte de a revendica repararea daunei prin neexecutarea în termen a condițiilor contractului de către SRL „Dansicons”, Tudor Aghenie trebuia să invoce rezoluțiunea contractului de investiții. Or, art. 21 din Legea privind protecția consumatorilor garantează dreptul consumatorului, dar nu obligația de a rezoluționa contractul pe motiv că au fost încălcate termenii de executare a acestuia. Acest drept este bazat pe principiul libertății raportului contractual și nu poate fi impus consumatorului imperativ.

Finalmente, recurentul a notat că instanța de apel nu a ținut cont de jurisprudența Curții Supreme de Justiție în spețe similare, în care consumatorul a fost despăgubit în baza prevederilor Legii privind protecția consumatorilor.

La 04 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimății și intervenientului accesoriu, care au aceeași adresă de corespondență, pentru notificare recursul declarat de Tudor Aghenie împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, explicându-le dreptul de a depune referințe asupra acestuia (vol. II, f.d. 10).

Prin referința depusă electronic la 14 februarie 2022, intimata SRL „Dansicons” a solicitat declararea recursului lui Tudor Aghenie împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău ca fiind inadmisibil, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă (vol. II, f.d. 12, 13-15).

Până la examinarea admisibilității recursului, intervenientul accesoriu nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință în care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a

se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, § 29; Nicolae Popa v. România, 09 decembrie 2014, § 16; Tence v.

Slovenia, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele Ponomaryov v. Ucraina, 03 aprilie 2008, § 41; Ustimenko v. Ucraina, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 30 septembrie 2021 (vol. I, f.d. 207). Conform extrasului din poșta electronică cu adresa „cristina.ceresau@justice.md”, decizia motivată a instanței de apel a fost notificată electronic reprezentantului recurentului, avocatului Iurie Alexa, la 03 noiembrie 2021 (vol. I, f.d. 224).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 03 ianuarie 2022 (vol. II, f.d. 1).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Tudor Aghenie, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, rezultă că acesta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Tudor Aghenie, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson v. Olanda*, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Tudor Aghenie, reprezentat de

avocatul Iurie Alexa, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Tudor Aghenie, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tudor Aghenie, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Tudor Aghenie, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic